

**Särtryck ur Göteborgs
handels- och sjöfarts-tidning
den 17 mars 1942. I dag**

Vardagstryck

I DAG

En militärdeputation med prins Gustaf Adolf i spetsen har anlänt till Helsingfors för att till fältmarskalk Mannerheim överlämna en orden, varmed ingen hugnats sedan år 1817.

Fältmarskalk Mannerheim är högste befälhavaren över Finlands stridskrafter. Finland befinner sig i krig med Ryssland och dess allierade. Det är diktaturstaternas bundsförvant.

I denna situation sänder Sveriges regering en medlem av kungahuset för att till marskalk Mannerheim överlämna ordensutmärkelsen. Åtgärden är i ögonenfallande. Den måste vara avsedd att vara det.

När prosten Rhedin i Göteborgs Stiftstidning skriver ett förklenande ord om Stalin, åtalas han. Regeringen är nämligen synnerligen mån om att intet får skrivas eller yttras, som kan väcka missförstånd med främmande makt. Den tolkar missförstånd icke som oriktig föreställning om Sveriges politik, vilket uttrycket måste betyda för den profana hopen, utan som »missnöje». Slikt missnöje är den, som sagt, angelägen att förebygga. Dess iver att belägga tidningar med kvarstad lämnar intet övrigt att önska. Den lade häromdagen beslag på Nordens Frihet, innan den hunnit komma ut. Det var i förra veckan, när den tog 17 tidningar i ett svep. Deras brott bestod i att offentliggöra upplysningar om huru norska patrioter behandlades i fängelser och koncentrationsläger.

Detta sker i kraft av en gammal rostig lagparagraf, som alla betraktat som så föråldrad, att det aldrig kunde komma ifråga att sätta den i funktion igen. För hrr Günther och Westman var den ett fynd. Och vid ännu gravare förbrytelser — som Rhedins — väckes åtal. Han har använt ett opassande uttryck om Stalin. Han skall stånda till ansvar inför Pontius Pilatus. Rhedin får icke grumla det goda förhållandet till främmande makt.

Detta förhållande är alldeles särskilt ömtåligt, när ett krig rasar. Då är taktfullhet dubbelt av nöden. De krigförande äro lätt retade.

Med hänsyn härtill har Sveriges regering beslutat att under uppseendeväckande former tilldela överste befälhavaren i ett krigförande land en unik utmärkelse. Regeringen, som har sinne för det som är gammalt och fornt både ifråga om lagparagrafer och ordnar, och styrelseformer med för den delen, har letat reda på en ordensdekoration, som icke använts på 125 år och sänt militärdeputationen med prins Gustaf Adolf i spetsen att överlämna den. Denna ceremoni kunna de länder, som befinna sig i krig med Finland, omöjligen misstycka. Det kan ligga vikt på vad Göteborgs Stiftstidning skriver, men icke på denna ordensförläning verkställd av en svensk arvprins.

Det är nog alldeles riktigt. Stalin tillmäter det förmodligen lika liten betydelse som Aftonbladets och Svensk Tidskrifts skildringar av ryska förhållanden. Och för övrigt finns ett prejudikat. Kejsar Wilhelm gav under rysk-japanska kriget orden pour le mérite åt såväl Port Arthurs ryske försvarare som åt dess japanske betvingare. Man skrattade den gången, emedan båda fingo sin penning. Kejsarn var ansträngt opartisk. Denna gång har ingen sådan anledning till löje givits.

Särtryck ur Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning den 17 mars 1942.

I BVC